

Warszawa, 7 sierpnia 2025 r.

prof. dr hab. Marek Świerczyński
Katedra Prawa Cywilnego, Prawa Prywatnego Międzynarodowego i Prawa
Ubezpieczeniowego
Instytut Nauk Prawnych
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

**Recenzja rozprawy habilitacyjnej: „Granice pluralizmu ochrony interesów w prawie
własności intelektualnej a sytuacja prawna osób z niepełnosprawnościami” oraz
opinia o dorobku naukowym dr Karoliny Sztobryn**

Przedmiotem recenzji jest ocena, czy osiągnięcia naukowe dr Karoliny Sztobryn spełniają wymagania ustawowe określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.). Recenzja została przygotowana na podstawie dokumentacji habilitacyjnej Habilitantki i odnosi się zarówno do jej zasadniczego osiągnięcia naukowego (monografii), jak i całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, zgodnie z przyjętymi kryteriami oceny.

Po dokonaniu analizy materiałów zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym stwierdzam, że dr Karolina Sztobryn spełnia ustawowe warunki do nadania jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Rozprawa habilitacyjna pt. *„Granice pluralizmu ochrony interesów w prawie własności intelektualnej a sytuacja prawna osób z niepełnosprawnościami”* stanowi istotny i oryginalny wkład do dorobku naukowego z zakresu prawa własności intelektualnej. Jest to praca nowatorska, zarówno w ujęciu problematyki pluralizmu interesów, jak i dotyczącej osób z niepełnosprawnościami. W ujęciu metodologicznym cechuje się wysokim poziomem merytorycznym. Obejmuje gruntowną analizę doktryny, legislacji oraz orzecznictwa w prawie międzynarodowym, unijnym i wybranych państw (Polska, Niemcy, Wielka Brytania), uwzględniając także elementy prawa porównawczego.

Monografia oraz całokształt dorobku naukowego Habilitantki świadczą o jej dobrej pozycji w środowisku akademickim, specjalizacji tematycznej oraz ciągłości i konsekwencji badań naukowych. Zakres działalności badawczej dr Sztobryn obejmuje złożone kwestie interakcji między ochroną praw własności intelektualnej a ochroną praw człowieka, z naciskiem na prawo autorskie, prawo znaków towarowych, prawo patentowe, jak również zagadnienia nowych technologii (programy komputerowe, NFT, metaverse), co potwierdza Jej interdyscyplinarne podejście.

Habilitantka wykazuje ponadto istotną aktywność międzynarodową, co znajduje odzwierciedlenie we współpracy z zagranicznymi instytucjami naukowymi (m.in. Uniwersytet Lapoński, uczestnictwo w projektach międzynarodowych, wizyty badawcze w instytucjach takich jak WIPO czy Max-Planck Institut), udział w konferencjach oraz publikacjach w uznanych wydawnictwach.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna Habilitantki spełnia wysokie standardy akademickie. Dr Sztobryn prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu prawa własności intelektualnej oraz prawa europejskiego (także w języku angielskim), inicjuje nowatorskie formy kształcenia (np. tutoring akademicki), pełni funkcje eksperckie i recenzenckie, co dowodzi jej zaangażowania w rozwój środowiska naukowego i akademickiego.

Mając na uwadze powyższe, uważam, że dr Karolina Sztobryn spełnia wszystkie wymagania określone przepisami prawa i może otrzymać stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

I. Ocena rozprawy habilitacyjnej

1. Uwagi wprowadzające

Jako główne osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Habilitantka wskazała monografię pt. „*Granice pluralizmu ochrony interesów w prawie własności intelektualnej a sytuacja prawna osób z niepełnosprawnościami*”, opublikowaną przez Wydawnictwo C.H. Beck w 2025 roku.

Przedmiotem monografii jest analiza relacji między systemem prawa własności intelektualnej a potrzebami i prawami osób z niepełnosprawnościami. Praca obejmuje pogłębione badanie granic pluralizmu interesów w prawie własności intelektualnej, ze szczególnym uwzględnieniem, w jakim stopniu obecne regulacje (zarówno krajowe, jak i międzynarodowe) zapewniają uwzględnienie tej grupy społecznej oraz postulaty równości, włączenia społecznego i ochrony praw człowieka.

Należy docenić odwagę i wrażliwość, jaką Habilitantka wykazała się podejmując temat osób z niepełnosprawnościami w kontekście prawa własności intelektualnej. To zagadnienie wymagające szczególnego wysiłku badawczego, a tematyka ta wciąż bywa marginalizowana zarówno w literaturze prawniczej, jak i w debacie publicznej. Osoby z niepełnosprawnościami spotykają się z licznymi wyzwaniem w dostępie do dóbr kultury, wiedzy czy innowacyjnych technologii, a sam fakt postawienia ich w centrum rozważań naukowych zasługuje na uznanie. Zaprezentowane w rozprawie wieloaspektowe ujęcie tego zagadnienia pokazuje rzadko spotykaną determinację w zgłębianiu obszaru, który nadal pozostaje w dużej mierze nieodkryty. Trzeba podkreślić, że Habilitantka nie tylko przedstawia te osoby jako odbiorców dóbr niematerialnych, ale również jako twórców i aktywnych uczestników życia kulturalnego, społecznego oraz gospodarczego. Zaproponowane podejście ma na celu przełamanie dotychczasowych schematów myślenia o ochronie praw osób z niepełnosprawnościami.

Autorka nie ogranicza się jedynie do przedstawienia tematyki sytuacji osób z niepełnosprawnościami w prawie własności intelektualnej, ale wykorzystuje ją jako punkt wyjścia do sformułowania oryginalnych wniosków dotyczących samego celu tych przepisów. W swoich rozważaniach dokonuje pogłębionej analizy funkcji, jakie własność intelektualna ma pełnić zarówno w wymiarze indywidualnym (ochrona twórców), jak i społecznym (dostęp do dóbr kultury, innowacji, ochrony interesu publicznego) oraz jak te funkcje są osadzone w rzeczywistych potrzebach i wyzwaniach współczesnego społeczeństwa. Podejście to wychodzi poza tradycyjne, opisowe ramy badań, oferując nową perspektywę sensu istnienia tych regulacji oraz teorii je uzasadniających. Ocena złożonych, często sprzecznych relacji pomiędzy ochroną interesów uprawnionych a dostępem do dóbr niematerialnych, pozwala

czytelnikowi lepiej zrozumieć pluralistyczny charakter regulacji prawa własności intelektualnej oraz uwarunkowania historyczne, społeczne i aksjologiczne ich ewolucji.

Trafny wybór zagadnienia w połączeniu z autorską refleksją na temat sensu i uzasadnienia systemu prawa własności intelektualnej, spełnia moim zdaniem oczekiwania wobec prac na poziomie habilitacji. Świadczy bowiem o samodzielności naukowej oraz zdolności podejmowania tematów wymagających interdyscyplinarnego warsztatu.

2. Cel naukowy osiągnięcia

Przedmiotem rozprawy, a zarazem głównym celem badawczym, jest analiza problematyki granic pluralizmu ochrony interesów w prawie własności intelektualnej na przykładzie sytuacji prawnej osób z niepełnosprawnościami. Autorka stara się odpowiedzieć, w jakim stopniu obecny system prawa własności intelektualnej odzwierciedla koncepcję pluralizmu interesów, a także jakie warunki muszą zostać spełnione, by system ten umożliwiał faktyczną realizację praw osób z niepełnosprawnościami w dostępie do dóbr kultury, innowacji i edukacji.

W ramach badań sformułowała i zrealizowała następujące cele szczegółowe:

- 1) Określenie relacji pomiędzy systemem prawa własności intelektualnej a prawami człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem praw osób z niepełnosprawnościami. Analiza obejmowała zarówno teoretyczne podstawy ochrony, jak i ewolucję pojęć w prawie międzynarodowym, unijnym i krajowym;
- 2) Identyfikacja istniejących oraz brakujących mechanizmów prawnych i regulacyjnych o charakterze inkluzyjnym, umożliwiających udział osób z niepełnosprawnościami w korzystaniu i współtworzeniu dóbr niematerialnych. W pracy wskazano, że pomimo licznych aktów prawnych (zarówno na poziomie UE, jak i w systemach krajowych) przeważa ogólne podejście do niedyskryminacji, nie uwzględniające specyfiki poszczególnych rodzajów niepełnosprawności i ich realnych potrzeb;

- 3) Wyjaśnienie, w jakim stopniu pluralizm ochrony interesów jest realizowany w różnych obszarach prawa własności intelektualnej (prawo autorskie, prawo patentowe, prawo znaków towarowych, wzory przemysłowe), a także określenie, czy stosowane wyjątki i ograniczenia mają rzeczywisty zasięg, czy pozostają konstrukcją formalną;
- 4) Krytyczna analiza obowiązujących rozwiązań i propozycje *de lege ferenda*. Celem pracy było nie tylko zdiagnozowanie stanu obecnego, ale również zaproponowanie bardziej zrównoważonego modelu ochrony, wprowadzającego koncepcję praw użytkowników i ograniczającego wyłączne prawa uprawnionych tam, gdzie wymaga tego interes osób z niepełnosprawnościami i szeroko rozumiany interes publiczny;
- 5) Zbadanie funkcjonowania i ocena skuteczności instrumentów prawa miękkiego (*soft law*), zwłaszcza tych związanych z implementacją konwencji międzynarodowych (np. Traktat z Marrakeszu) oraz instrumentów unijnych, które mogą stanowić wzór dla przyszłych zmian i harmonizacji.

Wskazane powyżej zagadnienia szczegółowe pozwoliły Autorce kompleksowo zrealizować postawiony cel naukowy. Szerokość ujęcia tematu oraz innowacyjny charakter badań sprawiają, że rozprawa wpisuje się w aktualną debatę naukową nad ewolucją prawa własności intelektualnej w kierunku bardziej pluralistycznego i inkluzyjnego modelu.

Na podkreślenie zasługuje uwzględnienie w analizie zarówno rozwiązań krajowych (polskich, niemieckich, brytyjskich), jak i międzynarodowych, a także zwrócenie uwagi na potrzebę wykorzystywania instrumentów prawa miękkiego w procesie harmonizacji przepisów. Celem końcowym rozprawy pozostaje postulat konieczności dostosowania prawa własności intelektualnej do zmieniającej się rzeczywistości społecznej i technologicznej, z uwzględnieniem pełnej inkluzji osób z niepełnosprawnościami.

3. Struktura pracy i ocena merytoryczna

Monografia została podzielona na pięć rozdziałów, każdy ze wstępem i zawierający podsumowanie z syntetycznymi wnioskami, gdzie Autorka przedstawia częściowe rezultaty

analizy oraz wstępne propozycje *de lege ferenda*. Taka konstrukcja pracy umożliwia śledzenie kolejnych etapów rozumowania i pogłębienie znajomości szczegółowych zagadnień badanych w pracy. Struktura pracy jest logiczna i przejrzysta. Porządek rozdziałów umożliwia czytelnikowi pogłębione zrozumienie złożonej materii.

Zanim przejdę do omówienia poszczególnych części pracy przedstawię dwa zastrzeżenia natury ogólnej.

Po pierwsze w recenzowanej monografii ujawnia się istotna luka dotycząca analizy wpływu rozwoju nowych technologii, w szczególności narzędzi opartych na zaawansowanych technologii informatycznych, takich jak sztuczna inteligencja, na sytuację osób z niepełnosprawnościami. W dobie przełomu technologicznego, kiedy to AI oraz zaawansowane rozwiązania cyfrowe stają się istotnym wsparciem tych osób, ich rola zarówno w niwelowaniu barier, ale także tworzeniu nowych wyzwań prawnych (również dla własności intelektualnej) nie została wystarczająco wyjaśniona przez Autorkę. Kwestie te zostały potraktowane marginalnie i pojawiają się jedynie incydentalnie w kilku fragmentach pracy (s. 128 – 130, 227 - 229). Choć wybrzmiewa świadomość, że nowe technologie mają znaczenie dla dostępności dóbr chronionych prawem własności intelektualnej, brakuje systematycznej oceny wpływu aktualnych narzędzi informatycznych na praktyczną realizację praw i interesów osób z niepełnosprawnościami. Tymczasem innowacje te prowadzą do konieczności ponownej interpretacji obowiązujących przepisów oraz rozważenia potrzeby zmian prawnych, zarówno w zakresie dostępności, wykorzystania wyjątków, jak i ochrony twórców oraz użytkowników. Szczególnie wyraźny staje się brak pogłębionej analizy tematów takich jak automatyzacja procesu konwersji treści na formaty dostępne dla osób z niepełnosprawnościami czy wyzwania związane z ochroną praw autorskich w kontekście treści generowanych (lub modyfikowanych) przez AI.

Po drugie, ocena dostępu do leków, zwłaszcza z perspektywy osób z niepełnosprawnościami, została moim zdaniem potraktowana zbyt powierzchownie. Autorka ogranicza analizę wyłącznie do wybranych instrumentów prawa własności intelektualnej, takich jak wyjątek Bolara, licencje przymusowe czy import równoległy (s. 51 – 52, 215 – 227). Choć kwestie te są ważne, ich omówienie nie wykracza poza ustalenia już

obecne w dotychczasowej literaturze, przez co fragmenty te pozostawiają pewien niedosyt a miejscami nawet sprawiają wrażenie powielania publicystycznych tez (np. dotyczących zawyżania cen leków przez koncerny farmaceutyczne), bez uzasadnienia ich argumentacją prawną.

Brakuje uwzględnienia szerszego kontekstu regulacyjnego, w którym rzeczywiście rozstrzyga się zagadnienie dostępu do leków. Nie można rzetelnie oceniać tej kwestii w oderwaniu od ram prawa farmaceutycznego czy uwarunkowań systemu refundacyjnego oraz mechanizmów finansowania dostępu do procedur medycznych przez płatnika publicznego. To właśnie one (oraz szerzej: polityka cenowa państwa) determinują realny dostęp do produktów leczniczych, a konflikty na linii ochrona patentowa i dostępność rynkowa mają drugorzędne znaczenie wobec barier ekonomicznych i logistycznych.

Symptomatyczne jest też to, że Autorka odwołuje się do leków generycznych, lecz pomija istotną kategorię leków biopodobnych, odgrywających obecnie coraz większą rolę w gospodarce lekowej i systemach refundacyjnych, zwłaszcza w zakresie nowotworów, chorób rzadkich i przewlekłych. Pominięcie to skutkuje niepełnym obrazem możliwości zwiększenia dostępności farmakoterapii dla pacjentów, w tym osób z niepełnosprawnością przewlekłą.

Poniżej przedstawiam ocenę poszczególnych fragmentów opracowania.

Wstęp pracy przedstawia założenia badawcze, problematykę oraz uzasadnienie wyboru tematu, a także określa zakres pojęciowy, przyjętą metodologię i strukturę opracowania. Autorka wprowadza czytelnika w kontekst genezy pluralizmu ochrony interesów w prawie własności intelektualnej oraz wskazuje na znaczenie analizy perspektywy osób z niepełnosprawnościami dla wyjaśnienia prawnej równowagi interesów. W przypisie nr 2 pojawił się błąd. Prawdopodobnie Autorka miała na myśli różnice pomiędzy „prawami człowieka” a „prawami podstawowymi”.

Rozdział I koncentruje się na teoretycznych podstawach ochrony własności intelektualnej oraz rozwoju idei pluralizmu interesów w tym systemie. Omówiono tu kluczowe teorie uzasadniające ochronę dóbr niematerialnych, zmiany paradygmatu w

rozumieniu roli tych praw oraz relację między prawem własności intelektualnej a prawami człowieka. Zasadnie zwrócono uwagę na konieczność redefinicji systemu w duchu równowagi pomiędzy uprawnionymi, użytkownikami i interesem publicznym. Rozdział posiada spójną strukturę i stanowi solidne teoretyczne zaplecze dla dalszych rozważań monografii. Autorka sygnalizuje w nim główny problem, czyli konieczność równoważenia interesów twórców i użytkowników w systemie prawa własności intelektualnej. Wskazuje przy tym, że pluralizm wartości chronionych ewoluuje i powinien obejmować m.in. interes publiczny. Autorka przedstawia krótki, lecz treściwy przegląd rozwoju prawa własności intelektualnej, podkreślając proces odejścia od rygorystycznego modelu właścicielskiego ku funkcjonalnemu podejściu, uwzględniającemu interes publiczny. Obserwacja ta stanowi sensowną klamrę dla późniejszych refleksji nad prawami człowieka i dostępnością. Interesująca jest próba zintegrowania teorii praw człowieka z systemem prawa własności intelektualnej, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji osób z niepełnosprawnościami. W tym fragmencie Autorka omawia podstawowe prawa człowieka kluczowe dla tej grupy, przede wszystkim prawo do zdrowia (s. 58 - 61) oraz prawo do uczestnictwa w życiu kulturalnym (s. 61 - 64). Ich znaczenie zostaje następnie osadzone w systemach prawnych na poziomie międzynarodowym i unijnym (s. 64 - 71). Bardzo dobrze opracowana jest typologia relacji między prawem własności intelektualnej a ochroną praw człowieka.

Rozdział II prezentuje ewolucję rozwiązań prawnych dotyczących inkluzji osób z niepełnosprawnościami. Przeprowadzona przez Autorkę analiza porównawcza przepisów międzynarodowych, unijnych i krajowych (w szczególności w Polsce, Niemczech i Wielkiej Brytanii) wykazuje, że obecny model ochrony oparty jest głównie na zasadzie niedyskryminacji, jednak wciąż brakuje przepisów odpowiadających specyficznym potrzebom różnych grup osób z niepełnosprawnościami. W rozdziale podkreślono ograniczenia istniejących regulacji i potrzebę dalszego rozwoju przepisów gwarantujących rzeczywiste włączenie społeczne. Autorka przedstawia ewolucję i aktualny stan ram prawny na poziomie międzynarodowym, unijnym oraz krajowym. Duży atut rozdziału stanowi syntetyczne przedstawienie wpływu kluczowych aktów prawa międzynarodowego i unijnego na proces tworzenia ram ochronnych i inkluzyjnych (s. 93 i n., 107 i n.). Wskazanie

rozbieżności między przepisami międzynarodowymi (w tym Konwencją z Marrakeszu) a krajową praktyką podkreśla praktyczną wagę analizowanych regulacji. Wskazuje na potrzebę przejścia od deklaracji do realnych gwarancji i tę tezę uzasadnia przykładami. Silnym elementem recenzowanego fragmentu są rozważania na temat praktycznych wyzwań związanych z inkluzją osób z niepełnosprawnościami w życiu kulturalnym i gospodarczym (s. 103 - 111). Ponadto Autorka zwięźle charakteryzuje podwójną sytuację osób z niepełnosprawnościami jako konsumentów i potencjalnych beneficjentów praw własności intelektualnej (s. 113 - 115). Zauważa, że ochrona ta, mimo teoretycznego zakotwiczenia w aktach unijnych, nie ma jeszcze pełnego przełożenia na krajowe praktyki lub rozwiązania legislacyjne. To refleksja istotna w kontekście rozwoju usług cyfrowych, technologii asystujących i wyzwań rynku wewnętrznego.

Rozdział III poświęcony jest relacjom pomiędzy prawem autorskim a sytuacją osób z niepełnosprawnościami, zarówno jako użytkowników, jak i twórców. Szczegółowo omówiono tutaj implementację Traktatu z Marrakeszu oraz dyrektyw i rozporządzeń unijnych dotyczących wyjątków i ograniczeń w prawie autorskim na rzecz łatwiejszego dostępu osób z niepełnosprawnościami do utworów i innych dóbr chronionych. Rozdział ten zawiera też ocenę efektywności tych mechanizmów i porównanie regulacji w różnych krajach, ze wskazaniem na istniejące luki i bariery. Kluczowym wątkiem recenzowanego rozdziału jest ocena, czy przepisy prawa autorskiego skutecznie realizują ideę dostępności i równego traktowania tej grupy. Autorka trafnie stawia nacisk na zagadnienie dostępności utworów dla osób z niepełnosprawnościami, szczególnie w kontekście beneficjentów Traktatu z Marrakeszu oraz jego implementacji w prawie UE i wybranych systemach krajowych (s. 134 - 157). Wykazała, że mimo istotnych postępów legislacyjnych, praktyczny dostęp do chronionych utworów (zwłaszcza drukowanych) nadal jest ograniczony przez bariery prawne i brak efektywnych mechanizmów wdrażania wyjątków (np. art. 33¹ pr. aut. w Polsce). Analizie poddano przeszkody faktyczne i prawne, a także konstrukcję „dozwolonego użytku” oraz mechanizmów transgranicznej wymiany utworów (s. 145 - 157). Na szczególne podkreślenie zasługuje krytyczna ocena stopnia gwarancji, jakie realnie oferuje obecne prawo autorskie, zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym. Pomimo wdrożenia Traktatu

z Marrakeszu, dostępność pozostaje *de facto* ograniczona, a implementacja wyjątków jest rozproszona i utrudniona przez formalizm proceduralny.

Rozdział IV analizuje wpływ prawa własności przemysłowej (znaki towarowe, wzory przemysłowe, patenty) na sytuację prawną osób z niepełnosprawnościami. Omówiono m.in. przesłanki rejestracji znaków niekonwencjonalnych, ograniczenia wynikające z definicji wzoru przemysłowego oraz paradoksy prawa patentowego, które, choć sprzyja innowacji, może jednocześnie utrudniać dostęp do kluczowych wynalazków wspierających osoby z niepełnosprawnościami. W rozdziale tym wskazano potrzebę zmiany niektórych założeń prawnych oraz propozycje zmian, które mogą sprzyjać inkluzji tych osób w obrocie gospodarczym i społecznym. Co istotne w tym kontekście, Autorka omawia status osób z niepełnosprawnościami jako konsumentów podatnych (wrażliwych) i wykazuje, jak orzecznictwo i unijne standardy (np. dyrektywa 2005/29/WE) postulują rozszerzenie definicji „przeciętnego konsumenta” o uwzględnienie ich potrzeb i ograniczeń. Podkreśla też, że praktyki rynkowe (informacyjne i wprowadzające w błąd) mogą silniej oddziaływać na tę grupę odbiorców. To wartościowy wkład do debaty o aksjologii prawa konsumentów oraz podstaw dla uznania szczególnej ochrony informacyjnej osób z niepełnosprawnościami. Jest to też przykład interdyscyplinarnego podejścia do prawa własności przemysłowej, nie tylko w ujęciu formalnoprawnym, ale i z perspektywy społecznej oraz konsumenckiej osób z niepełnosprawnościami. Autorka bada też zjawisko percepcji znaków towarowych przez osoby z niepełnosprawnościami oraz zagadnienie dostępności nowych typów znaków (np. dźwiękowych, dotykowych, kolorystycznych). Wskazuje, że mechanizmy rozpoznawania produktów muszą ulegać dostosowaniom by system znaków towarowych nie wykluczał osób z dysfunkcjami wzroku lub słuchu. Cennym elementem są tu propozycje uwzględnienia potrzeb w rejestracji oraz używaniu niekonwencjonalnych znaków handlowych jako narzędzi aktywnej inkluzji. Pomimo podniesionego wcześniej zastrzeżenia dotyczącego dostępu do leków, rozdział ten należy ocenić wysoko za rzetelną analizę relacji między systemem patentowym a rzeczywistym dostępem osób z niepełnosprawnościami do technologii wspomagających.

Rozdział V jest wartościowym, syntetycznym podsumowaniem badań, stanowiąc podstawę do określenia warunków sprawiedliwej inkluzji osób z niepełnosprawnościami. Autorka zwraca uwagę, że mimo postępów w zakresie dostępu do dóbr niematerialnych, realne bariery techniczne i proceduralne nadal utrudniają równe uczestnictwo osób z niepełnosprawnościami w kulturze, gospodarce i życiu społecznym. Podkreśla, że dotychczasowe rozwiązania prawne zbyt często traktują prawa osób z niepełnosprawnościami jako wyjątek od ogólnych reguł, zamiast stworzenia systemu opartego na rzeczywistej inkluzji i równowadze interesów. Zasada pluralizmu wymaga według Autorki konsekwentnego uwzględnienia perspektywy użytkowników, w tym grup szczególnie narażonych na wykluczenie. W części dotyczącej kierunków korekt legislacyjnych (s. 243 - 261) wskazuje na kilka kluczowych obszarów wymagających reform, z których wyróżniłbym potrzebę doprecyzowania relacji praw własności intelektualnej i praw człowieka. Słusznie postulowana jest zarówno klarowna wykładnia, jak i potencjalna interwencja ustawodawcy, aby wyraźnie określić pierwszeństwo bądź współistnienie poszczególnych praw w razie zaistnienia kolizji. Ponadto Autorka zwraca uwagę na konieczność ustanowienia realnych, egzekwowalnych praw użytkowników do dostępu i korzystania z dóbr chronionych, w tym propozycje harmonizacji wyjątków i ograniczeń w prawi unijnym (s. 249 - 251). Podkreślony jest też postulat uwzględnienia szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami na etapie tworzenia, wdrażania oraz interpretacji norm prawnych (s. 252 – 256). Autorka konkluduje, że pluralistyczny model ochrony dopiero stopniowo zaczyna być rzeczywiście wdrażany, a dostępność (zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnościami) powinna zostać uznana za jedno z podstawowych praw systemu własności intelektualnej. Postuluje konieczność dalszej harmonizacji, głębokiej aksjologizacji i praktycznego uwzględnienia różnorodnych interesów, ze szczególnym akcentem na grupy zagrożone wykluczeniem.

Podsumowując, uważam, że monografia wnosi znaczący i oryginalny wkład w rozwój doktryny prawa własności intelektualnej, zarówno poprzez profesjonalną analizę genezy, ewolucji i uzasadnienia ochrony dóbr niematerialnych przez pryzmat osób z niepełnosprawnościami, jak i poprzez pokazanie wyzwań społecznych i aksjologicznych

związanych z dostępem osób z niepełnosprawnościami do dóbr i usług chronionych tym prawem. Na szczególne uznanie zasługuje interdyscyplinarność opracowania, które łączy perspektywę dogmatycznoprawną, prawnoporównawczą (analiza rozwiązań obowiązujących w Polsce, Niemczech i Wielkiej Brytanii), a także szeroko uwzględnia kontekst prawa międzynarodowego i unijnego. Na szczególne podkreślenie zasługuje samodzielność i dojrzałość argumentacji Autorki, przejawiająca się w sformułowaniu licznych postulatów *de lege ferenda*, w tym zwłaszcza postulatu wzmocnienia funkcji społecznej prawa własności intelektualnej przy równoczesnym zapewnieniu rozwiązań konkretnej ochrony praw osób z niepełnosprawnościami, zarówno jako użytkowników, jak i autorów oraz beneficjentów innowacji i dóbr kultury.

Recenzowana monografia ma więc wyraźny i wartościowy wkład w rozwój nauki prawa, a także inspirowanie do dalszej dyskusji na temat nowoczesnych kierunków rozwoju ochrony własności intelektualnej w kontekście rosnącej różnorodności społecznej i potrzeb inkluzyjnego społeczeństwa. Opracowanie w pełni realizuje zakładany przez Autorkę cel naukowy i uzasadnia zaliczenie pracy do głównych osiągnięć habilitacyjnych spełniających wymogi art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

II. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Habilitantka starannie przygotowała do oceny swój dorobek naukowy. Zarówno autoreferat, jak i pozostałe załączniki w przejrzysty i wyczerpujący sposób prezentują całokształt osiągnięć. Brakuje jednak danych naukometrycznych w załącznikach.

Ogólny dorobek naukowy Habilitantki oceniam pozytywnie. Wykazuje się Ona wysoką aktywnością i wszechstronnością badawczą w szerokim spektrum zagadnień prawa własności intelektualnej, prawa konkurencji i ochrony konsumentów, a także prawa nowych technologii. Na szczególne podkreślenie zasługuje systematyczny rozwój Jej zainteresowań naukowych i przekrojowa tematyka badań obejmująca analizę prawa polskiego, unijnego, i międzynarodowego.

Rodzaj publikacji stanowi również wyznacznik aktywności naukowej. Dorobek obejmuje m.in. rozdziały w monografiach zbiorowych, artykuły naukowe publikowane w renomowanych czasopismach krajowych i zagranicznych, glosy, omówienia orzecznictwa oraz teksty popularyzatorskie. Warto podkreślić podejmowane próby pisarskie w różnych stylach, a także oryginalne ujęcia tematyki. Prace Habilitantki zyskują również z uwagi na Jej doświadczenia wynikające z wykonywania zawodu rzecznika patentowego i pełnienia roli pełnomocnika przed Urzędem Patentowym RP oraz Urzędem Unii Europejskiej do spraw własności intelektualnej. Tu warto odnotować ciekawie napisane „*Życzenia dla rzecznika patentowego z okazji 100-lecia zawodu, czyli o potrzebie (braku) zmian w dziedzinie własności przemysłowej z punktu widzenia rzecznika patentowego* (w: *Księżce Jubileuszowej z okazji 100-lecia rzecznictwa patentowego w Polsce*, Warszawa 2018, s. 143 – 149). Warto zwrócić uwagę, że wiele z tych opracowań dotyczy rzeczywiście nowych wyzwań związanych z rozwojem technologii informatycznych. Przykładami są zagadnienia NFT, metaverse, gry komputerowe, czy problematyka sztucznej inteligencji.

Można też zauważyć, że kwestią pluralizmu prawa własności intelektualnej oraz sytuacją osób z niepełnosprawnościami Autorka zajmowała się już od pewnego czasu. Wyróżnić tu można publikacje w języku angielskim, jak: *A More Pluralistic Approach to Copyright Protection after the Marrakesh Treaty* [w:] *Is Intellectual Property Pluralism Functional?*, S. Frankel (red.), Edward Elgar Publishing 2019, s. 341–357 oraz *Towards Unified Protection of Users with Disabilities in UE IP Law?* [w:] *Harmonizing Intellectual Property Law for a Trans-Atlantic Knowledge Economy*, P. Mezei, H. Travis, A. Pogácsás (red.), Leiden 2024, s. 220 – 234.

Książka „*Lawyers in the Media Society. The Legal Challenges of the Media Society*”, pod redakcją Ahtiego Saarenpää oraz Karoliny Sztobryn, stanowi interesujące i wartościowe opracowanie na temat prawnych wyzwań społeczeństwa medialnego. Na uwagę zasługuje dobrze przemyślany dobór tematów. Publikacja obejmuje zarówno zagadnienia związane z problematyką społeczeństwa informacyjnego, wyzwania środowiska cyfrowego, jak i kwestie własności intelektualnej oraz ochrony danych osobowych. Habilitantka w rozdziale „*What is done cannot be undone. The changing face of intellectual property law in*

the media society” prezentuje interesujące spojrzenie na wyzwania prawne związane z funkcjonowaniem społeczeństwa medialnego w kontekście zmiany prawa własności intelektualnej pod wpływem nowych technologii i cyfryzacji. Co interesujące, wskazuje konflikt pomiędzy ochroną danych osobowych a ochroną praw autorskich, pokazując, jak współczesne uregulowania prawne próbują godzić te dwa kluczowe dla cyfrowego społeczeństwa obszary.

Artykuły Habilitantki są rozbudowane, oparte na solidnych źródłach, prezentują wyważone stanowiska, jasno sformułowane wnioski. Ta część dorobku stanowi wartość nie tylko jako przegląd nowych zjawisk, ale też kreatywną analizę i inspirację do dalszego rozwoju badań naukowych. Widać też jak bardzo Autorka zwiększyła wysiłek naukowy po uzyskaniu doktoratu.

W artykule pt. *„Zasada wyczerpania prawa a sprzedaż programu komputerowego on-line – glosa do wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-128/11 UsedSoft GmbH przeciwko Oracle International Corp.”* Habilitantka konfrontuje wykładnię przepisów dyrektywy 2009/24/WE z szerszym kontekstem historycznym i praktycznym sporów związanych z dystrybucją programów komputerowych w formie cyfrowej, a także odwołuje się do badań i literatury przedmiotu, wskazując na ekonomiczne, społeczne oraz technologiczne tło problemu. W opracowaniu wyeksponowano rozbieżności doktrynalne oraz ewolucję podejścia do instytucji wyczerpania prawa, co nadaje omówieniu wymiar interdyscyplinarny. Wartością wyróżniającą artykuł jest wyważone i krytyczne podejście. Autorka nie tylko prezentuje stanowisko TSUE, ale również analizuje skutki wyroku dla uprawnionych oraz użytkowników programów komputerowych, pokazuje konsekwencje otwarcia rynku wtórnego oprogramowania oraz prezentuje szereg praktycznych postulatów zarówno dla praktyki orzeczniczej, jak i ustawodawstwa.

Drugim tekstem z tego okresu zasługującym na wyróżnienie jest opracowanie pt. *„Zakres przedmiotowy ochrony na podstawie dyrektywy 2009/24/WE w sprawie ochrony programów komputerowych – przegląd orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości”*. Autorka podejmuje się w nim ambitnego zadania rekonstrukcji zakresu ochrony, jaki dyrektywa

przyznaje programom komputerowym, a także systematyzuje dorobek orzeczniczy TSUE oraz kluczowe spory doktrynalne.

Ciekawie prezentują się opracowania dotyczące znaków niekonwencjonalnych, takich jak smak, zapach, dźwięk czy kolor. Autorka przedstawia w nich kompleksową analizę ograniczeń i możliwości rejestracji tych znaków w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, decyzji EUIPO oraz praktyki sądów (m.in. *Niekonwencjonalne znaki towarowe. Część 1 zapach i smak*, Europejski Przegląd Sądowy 2017, nr 10, s. 20 - 24 oraz *Niekonwencjonalne znaki towarowe cz. 2. Dźwięk, kolor per se i kolory*, Europejski Przegląd Sądowy 2017, nr 11, s. 30 - 36).

Moją uwagę zwróciła także działalność naukowa Habilitantki w obszarze gier komputerowych oraz e-sportu (np. *In Search of Answers to Questions about Electronic Sports and Copyright*, GRUR International 2021, nr 3, s. 237 - 244). Tematyka ta, mimo dynamicznego rozwoju tych dziedzin rozrywki w Polsce, wciąż pozostaje słabo obecna w literaturze naukowej. Autorka trafnie wskazuje w tych opracowaniach, że dotychczasowe regulacje oraz praktyka orzecznicza często nie nadążają za tempem rozwoju rynku gier i sportów elektronicznych, co prowadzi do licznych pytań zarówno teoretycznych, jak i praktycznych (np. czy gracz jest współautorem, jakie prawa przysługują twórcom i użytkownikom, jakie wyzwania wiążą się z ochroną znaków towarowych w grach i w metaverse). Warto podkreślić, że Polska zalicza się do światowych liderów w zakresie rozwijania zarówno kierunków studiów poświęconych produkcji gier, jak i samego przemysłu gier komputerowych. Tym bardziej cenne są prace pokazujące te zjawiska z punktu widzenia prawa, nie tylko na poziomie krajowym, ale również europejskim. Publikacje oraz wystąpienia Habilitantki w tej dziedzinie przyczyniają się do uzupełnienia luki badawczej i przynoszą wartościowe wnioski także dla rozwoju polskiego przemysłu gier komputerowych.

Cechą wyróżniającą dorobek dr Sztobryn jest umiejętność łączenia teorii z praktyką (jest w końcu aktywnym zawodowo rzecznikiem patentowym), całościowe ujęcie zagadnień własności przemysłowej, autorskiej oraz nowych technologii, a także liczne analizy prawoporównawcze. Publikacje prezentują szeroki kontekst prawny i społeczny, są adresowane zarówno do praktyków, jak i przedstawicieli doktryny oraz podejmują nowe,

aktualne tematy związane z cyfrową transformacją gospodarki i ochroną praw konsumenckich.

Na uznanie zasługuje duża liczba publikacji w języku angielskim, co potwierdza nie tylko zdolności językowe Habilitantki, ale przede wszystkim jej obecność na forum międzynarodowym oraz udział w globalnej debacie naukowej. Wyniki badań były prezentowane na licznych konferencjach naukowych, w tym prestiżowych wydarzeniach zagranicznych, oraz w trakcie wizyt badawczych w ośrodkach naukowych, o czym będzie jeszcze mowa poniżej.

Zaprezentowany dorobek naukowy wykazuje ciągłość tematyczną, interdyscyplinarność oraz spójność metodologiczną. Dr Sztobryn aktywnie podejmuje nowe wyzwania badawcze z zakresu praw użytkowników, wyzwań metaverse, NFT, AI oraz inkluzji osób z niepełnosprawnościami w systemie prawa. Publikacje i wystąpienia Habilitantki są cytowane oraz wykorzystywane przez środowisko naukowe i praktyków prawa.

Podsumowując, dorobek Habilitantki odpowiada standardom przewidzianym dla nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych i potwierdza jej wpływ na rozwój nauki, również w wymiarze międzynarodowym.

III. Pozostałe aktywności naukowe

1. Projekty badawcze

Habilitantka wykazuje się dużą aktywnością i inicjatywą w realizacji projektów badawczych, zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym. Wśród najważniejszych osiągnięć w tym zakresie warto odnotować:

1. Kierownictwo w projektach finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki (NCN):
 - a) PRELUDIUM (nr 2011/01/N/HS5/02052) – projekt dotyczący ochrony programów komputerowych w prawie własności intelektualnej Unii Europejskiej, zakończony sukcesami publikacyjnymi i wyróżnieniem nagrodą Rektora UŁ za cykl publikacji.

- b) SONATA 10 (nr 2015/19/D/HS5/03150) – projekt poświęcony granicom pluralizmu ochrony prawa własności intelektualnej a sytuacji prawnej osób niepełnosprawnych w prawie własności intelektualnej – projekt o charakterze prawnoporównawczym, realizowany z szerokim wykorzystaniem badań zagranicznych i finansowany także z udziałem środków międzynarodowych. Rezultatem tych badań jest monografia habilitacyjna oraz liczne artykuły naukowe.

2. Udział w projektach międzynarodowych i interdyscyplinarnych:

- a) Współpracowała z Instytutem Informatyki Prawniczej Uniwersytetu Łapońskiego w ramach projektu dotyczącego wyzwań społeczeństwa medialnego i wpływu technologii na prawo Unii Europejskiej oraz prawa fińskiego. Rezultatem była współredakcja monografii międzynarodowej i wygłaszane wykłady na międzynarodowych szkołach letnich.
- b) Odbýwała wizyty studyjne w czołowych ośrodkach badawczych, m.in. w Instytucie Maxa Plancka ds. Innowacji i Konkurencji w Monachium, Uniwersytecie Queen Mary w Londynie oraz w Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) w Genewie. W trakcie staży realizowała badania porównawcze oraz prezentowała wyniki na międzynarodowych konferencjach.

3. Udział w projektach interdyscyplinarnych i eksperckich:

- a) Była ekspertką w projekcie akceleryjnym STARTUP WAVE, dotyczącym profesjonalizacji usług biznesowych i innowacyjności gospodarki regionu łódzkiego.
- b) Brała udział w projekcie Science Hub dotyczącym ochrony własności intelektualnej powiązanej z aktywnością biologiczną i produkcją ekstraktów z tkanek zwierzęcych.

- c) Od 2023 roku uczestniczy w projekcie „Branded Content Governance Project” finansowanym przez renomowane brytyjskie ośrodki naukowe, poświęconym analizie regulacji rynku reklamowego w UE, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Meksyku i Australii.

Uzyskiwała też środki na cztery projekty badawcze realizowane w ramach dotacji celowej dla młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich na WPiA UŁ.

Suma powyższych działań potwierdza nie tylko zdolność Habilitantki do pozyskiwania środków na badania (zarówno indywidualnych, jak i zespołowych), a także rozwinięte umiejętności organizacyjne, zarządcze i eksperckie. Tematyka realizowanych projektów pozostaje w ścisłej zgodności z jej zainteresowaniami naukowymi obejmującymi własność intelektualną, prawo nowych technologii, prawo konsumenckie, ochronę praw osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętność efektywnego kierowania projektami badawczymi oraz aktywność w międzynarodowych i interdyscyplinarnych przedsięwzięciach bez wątpienia wzmacnia pozycję naukową Habilitantki i uzasadnia pozytywną ocenę tej sfery jej działalności.

2. Staże badawcze

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych Habilitantka odbyła szereg wartościowych staży badawczych w ośrodkach naukowych w kraju i za granicą. W szczególności należy wskazać następujące doświadczenia:

1. Wizyty studyjne w Instytucie Maxa Plancka ds. Innowacji i Konkurencji w Monachium (Max-Planck-Institut für Innovation und Wettbewerb) zrealizowane w czerwcu 2019 r. oraz w marcu 2023 r. Podczas pobytu Habilitantka prowadziła badania porównawcze nad rozwojem prawa własności intelektualnej, korzystając z zasobów jednej z najważniejszych instytucji badawczych w Europie w tej dziedzinie. Wyniki tych wizyt przekładały się na publikacje w języku angielskim oraz wystąpienia na międzynarodowych konferencjach.

2. Wizyta naukowa na Queen Mary University of London w lutym 2023 r. Pobyt ten umożliwił pogłębienie badań nad brytyjskim modelem ochrony własności intelektualnej oraz uczestnictwo w specjalistycznych seminariach i konsultacjach naukowych dotyczących zagadnień nowych technologii.
3. Trzy tygodniowe wizyty studyjne w Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) w Genewie (w latach 2012, 2019 oraz 2023 r.), podczas których Habilitantka angażowała się w projekty badawcze, brała udział w konferencjach (m.in. referat „*Copyright and E-sport – the Challenges of the Application of the Old Rules to New Conditions*”, Genewa 2019) oraz korzystała z zasobów dokumentacyjnych i eksperckich tej organizacji.
4. Długoterminowa współpraca i wymiany naukowe z Uniwersytetem Lapońskim w Rovaniemi (Finlandia). W 2015 oraz w ramach programu Erasmus+ w listopadzie 2019 r., Habilitantka prowadziła wykłady w międzynarodowych szkołach letnich, uczestniczyła w konferencjach oraz współredagowała monografię międzynarodową. Realizowała również wykłady gościnne poświęcone wyzwaniom dla prawa własności intelektualnej w kontekście cyfrowej transformacji i społeczeństwa medialnego.
5. Staż naukowy na Uniwersytecie w Białymstoku w lipcu 2023 r., którego celem było pogłębienie badań nad ochroną wizerunku w prawie własności intelektualnej. Staż obejmował również współpracę z lokalnym ośrodkiem akademickim, konsultacje naukowe i realizację tematów eksperckich.

Odbyte staże badawcze dowodzą międzynarodowego charakteru działalności naukowej Habilitantki oraz zdolności do nawiązywania i utrzymywania współpracy z ośrodkami zagranicznymi. Szczególnie wartościowe są wielokrotne pobyty w wiodących instytutach specjalizujących się w badaniach nad własnością intelektualną oraz aktywna obecność na arenie międzynarodowej podczas konferencji i seminariów. Znajomość rozwiązań prawnych i praktyki różnorodnych systemów, zwłaszcza krajów Europy Zachodniej oraz instytucji międzynarodowych, znajduje odzwierciedlenie w dorobku naukowym Habilitantki.

3. Istotna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Habilitationka wykazuje się znaczącą i konsekwentną aktywnością naukową, realizowaną na wielu płaszczyznach, zarówno w kraju, jak i poza jego granicami.

Do najważniejszych przejawów tej aktywności należą:

- 1) Wieloletnia współpraca z Instytutem Informatyki Prawniczej Uniwersytetu Lapońskiego (Finlandia), obejmująca wspólną organizację konferencji „*Lawyers in the Media Society*”, wykłady w ramach międzynarodowych szkół letnich oraz współredakcję monografii międzynarodowej dotyczącej wyzwań społeczeństwa medialnego i prawa nowych technologii. Habilitationka realizowała także wykłady gościnne w Rovaniemi oraz prezentowała wyniki badań na konferencjach.
- 2) Staże badawcze oraz wizyty studyjne w czołowych zagranicznych ośrodkach naukowych, m.in. dwukrotnie w Instytucie Maxa Plancka ds. Innowacji i Konkurencji w Monachium (2019, 2023), na Queen Mary University of London (2023) i trzykrotnie w Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) w Genewie. Podczas tzw. IP Researchers Europe Conference w Genewie Habilitationka wystąpiła z autorskim referatem dotyczącym prawa autorskiego i e-sportu.
- 3) Aktywna współpraca naukowa z Uniwersytetem w Białymstoku – praktykowana zarówno w formie stażu, jaki i w formie wystąpień konferencyjnych i publikacji w czasopismach wydawanych przez tę uczelnię. Współpraca obejmuje także recenzowanie prac naukowych.
- 4) Realizacja działalności dydaktycznej i badawczej – na uwagę zasługuje prowadzenie wykładów i zajęć w języku angielskim dla studentów z zagranicy na Uniwersytecie Łódzkim; popularyzowanie nowoczesnych metod dydaktycznych (tutoring) oraz wykłady dla studentów w ramach międzynarodowych programów wymiany.

- 5) Udział w międzynarodowych projektach interdyscyplinarnych, w tym eksperckich (np. projekt „Branded Content Governance Project” realizowany przez University of the Arts London i London College of Communication z udziałem partnerów z krajów UE, USA, Kanady, Meksyku i Australii), a także badania i prezentacje dotyczące ochrony konsumentów, reklamy oraz prawa własności intelektualnej nowych technologii.

Powyższe aktywności dowodzą wysokiego poziomu umiędzynarodowienia dorobku naukowego dr Karoliny Sztobryn, a także umiejętności współpracy w interdyscyplinarnych i międzynarodowych zespołach badawczych. Habilitantka posiada rozpoznawalność w środowisku naukowym, zwłaszcza w zakresie prawa własności intelektualnej, ochrony konsumentów oraz prawa nowych technologii.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzatorskie Habilitantki oceniam jednoznacznie pozytywnie. Habilitantka wykazuje się systematyczną, wielowymiarową aktywnością na rzecz środowiska akademickiego i społecznego, co potwierdza jej zaangażowanie w działalność edukacyjną, organizacyjną oraz szeroko pojętą promocję nauki.

Działalność dydaktyczna Habilitantki obejmuje szeroki zakres przedmiotów prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Prowadzi wykłady i ćwiczenia z zakresu prawa europejskiego gospodarczego i publicznego, prawa własności intelektualnej, prawa autorskiego, prawa konkurencji, a także przedmioty specjalistyczne dotyczące nowych technologii (m.in. własność intelektualna w przedsiębiorstwie, prawne aspekty dostępności, European Intellectual Property Law). Prowadzi również zajęcia na kierunkach międzywydziałowych i studiach podyplomowych, takich jak zarządzanie dostępnością, prawo nowych technologii czy prawna obsługa przedsiębiorców. Jest wykładowczynią w ramach szkół letnich i

międzynarodowych programów wymiany Erasmus+, prowadząc zajęcia dla studentów zagranicznych.

Na szczególną uwagę zasługuje zaangażowanie Habilitantki we wdrażanie innowacyjnych form dydaktycznych, przede wszystkim tutoringu akademickiego. Jest absolwentką kursów z tego zakresu, inicjatorką i koordynatorką wdrażania tutoringu na Wydziale Prawa UŁ, a także członkinią Zrzeszenia Tutorów. W latach 2020 - 2023 realizowała projekty „Mistrzowie Dydaktyki” finansowane w ramach Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój. Prowadziła indywidualny tutoring dla studentów, rozwijając ich kompetencje naukowe i społeczne.

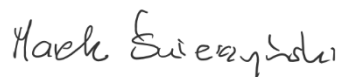
Habilitantka była promotorką dziewięciu prac magisterskich, recenzentką trzydziestu pięciu prac dyplomowych, a także promotorem pomocniczym w postępowaniu doktorskim. Ponadto zaangażowana jest w działalność ekspercką (m.in. recenzentka grantów i publikacji naukowych, członkini Rad Programowych studiów podyplomowych), a także w prowadzenie projektów dydaktycznych realizowanych w UŁ.

Działalność popularyzująca naukę obejmuje wykłady i prelekcje przybliżające prawo własności intelektualnej szerokiemu gronu odbiorców, prowadzenie warsztatów, ocenę debat oksfordzkich oraz współpracę z różnymi środowiskami (np. organizacjami studenckimi, zawodowymi). Habilitantka bierze czynny udział w projektach i wydarzeniach popularyzujących prawo nowych technologii, ochronę konsumentów i inkluzję społeczną, także na forum krajowym i międzynarodowym. Współorganizuje konferencje, szkoły letnie, warsztaty oraz debaty, co znacząco poszerza ofertę edukacyjną i integruje środowisko naukowe.

Wysoki poziom zaangażowania Habilitantki w działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz upowszechniającą wiedzę potwierdza, że jej aktywność wykracza poza ramy tradycyjnej pracy akademickiej. Wzbogaca ofertę edukacyjną uczelni, rozwija nowoczesne formy kształcenia oraz skutecznie promuje naukę w szerokich kręgach społecznych, przyczyniając się do budowania nowoczesnej i otwartej kultury uniwersyteckiej.

WNIOSEK KOŃCOWY

W konkluzji stwierdzam, że dr Karolina Sztobryn spełnia wymogi ustawowe niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych. Przedstawiona przez nią monografia habilitacyjna pt. *Granice pluralizmu ochrony interesów w prawie własności intelektualnej a sytuacja prawna osób z niepełnosprawnościami* oraz cały dorobek naukowy stanowią istotny, oryginalny i wartościowy wkład w rozwój polskiej oraz międzynarodowej doktryny prawa własności intelektualnej. Badania Autorki wprowadzają nowatorskie ujęcie pluralizmu w ochronie praw i podkreślają znaczenie inkluzji społecznej, zwłaszcza praw osób z niepełnosprawnościami, co ma istotne znaczenie dla współczesnej nauki prawa. Dorobek Habilitantki jest jednocześnie dowodem Jej wysokich kompetencji naukowych, efektywności w realizacji projektów badawczych oraz zaangażowania w rozwój dydaktyki i popularyzacji wiedzy prawniczej.

prof. dr hab. Marek Świerczyński